

Donald Trump na předvolebním mítinku, Butler Farm Show Grounds, Pensylvánie: **Boj, boj, boj!**

Autor: Alain de Benoist

Pro stránky Breizh-info.com se ptal **Yann Valerie**

Několik dní po drtivém vítězství Donalda Trumpa v amerických prezidentských volbách (a obecněji po vítězství republikánů nad demokraty) jsme požádali Alaina de Benoista o jeho zasvěcený pohled na tuto globální bouři.

Breizh-info.com: Jaká je vaše bezprostřední analýza drtivého vítězství Donalda Trumpa?

Alain de Benoist: Když byl generál de Gaulle chválen za přednosti amerického politického systému, odpověděl: „Ve Francii je **Nejvyšší soud** lidem“. Donald Trump byl kandidátem dělnické třídy, a proto vyhrál. Bylo to vítězství o to významnější, že nad rámec hlasování **volitelských shromáždění** (které ve skutečnosti vůbec není demokratické) získal většinu hlasů voličů, a to se značným náskokem před svým ubohým soupeřem, což se mu v roce 2016 ani 2020 nepodařilo (a od roku 2004 se to nepodařilo žádnému republikánskému kandidátovi). Řečeno jinak, Trumpovo vítězství je především vítězstvím lidu nad establishmentem. U nás bychom mluvili o „periferní Francii“. 1] Na druhé straně Atlantiku je to vítězství kontinentální Ameriky nad mořskou Amerikou.

A konečně, a to už se zdůrazňuje méně, je to také vítězství konkrétní reference nad abstrakcí. Trump mluvil o Americe, jinými slovy o zcela konkrétní realitě, zatímco jeho protivník hovořil o velkých univerzálních pojmech - „demokracie“, boj za „svobodu“, „civilizace“ -, které jsou

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Alain de Benoist: „Donald Trump byl kandidátem dělnické třídy, proto vyhrál“ | 2

stejně jako všechny pojmy, jež neodkazují ke konkrétnímu, jedinečnému obsahu, jen prázdnými mantrami.

Breizh-info.com: Jak podle vás ovlivní Trumpovo prezidentství vztahy mezi Spojenými státy a Evropou, zejména v zásadních otázkách, jako je Ukrajina a evropská obrana, ale také v otázce protekcionismu? Někteří se domnívají, že Trump by mohl podpořit určitou formu strategické nezávislosti Evropy. Myslíte si, že by druhé funkční období mohlo urychlit větší touhu po samostatnosti v evropské obranné a zahraniční politice?

Alain de Benoist: Vztahy s Evropou se změní. Donald Trump je k transatlantické vazbě notoricky lhostejný. Domnívá se, že NATO stojí Američany spoustu peněz a moc jim za to nepřináší. Může to otrávit Evropany, kteří si dosud až příliš rádi představovali, že „v případě problému se můžeme spolehnout na naše americké spojence“? V některých případech se na ně spolehnout budeme moci, v jiných určitě ne. Trump se chce rozejít s konceptem USA jako „demokratického misionáře“ a přebudovat Ameriku podle klasické logiky velmocí. A chce ukončit konflikty, které nikam nevedou. Pokud jde o **Ukrajinu**, jeho iniciativy se Zelenskému pravděpodobně nebudou líbit, ne proto, že by Trump sympatizoval s Putinem, ale proto, že chce ukončit válku, která nedosáhla svých cílů a kterou Ukrajina již prohrála. Kdo však očekává, že bude rozvíjet politiku, která umožní, aby bylo Rusko opět považováno za „přístupné“, bude překvapen. Podobně na Blízkém východě je nepravděpodobné, že by souhlasil s ozbrojenou konfrontací s Íránem, o níž sní Netanjahu. Rusko zůstane pro Američany nepřítelem, ale velkým soupeřem je Čína a právě na ni chce Trump zjevně soustředit své úsilí.

Protekcionismus je jiná věc. Trump se nikdy netajil záměrem zvýšit cla na zboží vyvážené do Spojených států. Číňané se obávají, že by jejich zboží mohlo být zdaněno 60%, zatímco dnes je zdaněno pouze 20%. Terčem útoků se stávají i Evropané. Trump jim nebude prokazovat žádnou laskavost. Obecně řečeno, nový prezident bude nepochybně udržovat dobré vztahy s některými evropskými zeměmi, ale Evropany jako celek neosloví. Omezí se na bilaterální vztahy, které mu umožní účinněji hájit své zájmy.

O tom, zda v tomto novém kontextu Evropané projeví „větší touhu po samostatnosti v obranné a zahraniční politice“, můžeme vždy jen snít. V nejlepším případě se na tuto cestu vydají pouze zpět. Evropská unie se nyní nachází v terminální fázi. Největší výtka, kterou jí lze vznést, abych použil rozlišení, které jsem uvedl dříve, spočívá v tom, že vyprázdnila slovo „Evropa“ od jakéhokoli věcného obsahu (identita, moc, hranice, zásady), aby z něj učinila synonymum pro „univerzální hodnoty“, které při aplikaci na konkrétní situace neznamenají vůbec nic.

Breizh-info.com: Trump je často vnímán jako symbol odporu proti globalizaci a „wokismu“. Myslíte si, že by jeho znovuzvolení mohlo v Evropě mobilizovat nacionalistická hnutí a posílit politické osobnosti populistické pravice?

Alain de Benoist: O tom velmi pochybuji. Plně chápu **sympatie**, které může Trumpův

postoj vzbudit v „nacionalistických“ kruzích. Stejně tak je pochopitelná podpora, které se mu dostává od Giorgie Meloniové a Viktora Orbána. Znamená to ale, že by si z Trumpa měli brát příklad? Ani na okamžik si to nemyslím, tak odlišný je politický život v Americe a na této straně Atlantiku. Stejně jako černí Afričané nejsou Evropané tmavší pleti, Američané nejsou Evropané, kteří mluví anglicky. Základní důvody úspěchu Donalda Trumpa odrážejí skutečnosti, které jsou Evropě velmi cizí. Role, kterou hraje takový Elon Musk, místo evangelikálních křesťanů (a křesťanských sionistů), kteří zbožňují Bibli a ústavu, brutální tón Trumpových projevů, to vše nemá v Evropě obdoby. Líné mozky reagují emotivně na klíčová slova, imigrace, „wokismus“ atd. ale vidí jen jednu stránku věci. Jakýkoli pokus dělat v Evropě „něco jako Trump“ je podle mého názoru odsouzen k nezdaru. Evropané by se měli spíše zajímat o to, co pro nás znamená, že Amerika chce znovu získat svou „velikost“. Pokud se tak stane, budou v tu chvíli skutečně ohroženi.

Breizh-info.com: Jak se podle vás vyvíjí dynamika mezi Spojenými státy, Čínou a Ruskem? Může se Evropa ocitnout v další izolaci, nebo naopak hledat novou formu strategického partnerství?

Alain de Benoist: Spojené státy budou i nadále považovat Rusko a především Čínu za největší hrozbu pro svou již tak vratkou hegemonii. Protože se jim prozatím nepodařilo srazit Rusko na kolena, stáhnou se z evropského divadla, které pro ně již nemá velký význam. Prostě bude i nadále dělat vše pro to, aby se Evropa nestala mocností, tj. soupeřem. Evropa se bude muset postavit čelem ke své odpovědnosti, kterou zjevně není schopna převzít. Hlavní riziko nespočívá v tom, že se Evropa dostane do izolace, ale v tom, že bude i nadále bezvýznamná. Tak tomu bude i nadále, dokud nedojde k nezbytnému systémovému průlomu, který potřebujeme.

Breizh-info.com: Vzhledem k tomu, že Trump zaujal velmi tvrdý postoj k imigraci, myslíte si, že by takový přístup mohl inspirovat restriktivnější migrační politiku v Evropě?

Alain de Benoist: Možná ano, ale opět nepřenášejme, co nelze přenést. Mluvit o imigraci jako takové znamená používat sprosté slovo, které samo o sobě nic neznamená. Problémy spojené s přistěhovalectvím ve Spojených státech a v Evropě mají velmi odlišnou povahu. Latinskoameričtí přistěhovalci, kteří využívají všech možných prostředků, aby překročili Rio Grande, jsou katolíci, nikoli muslimové. Většinou obdivují zemi, v níž se chtějí usadit, a snaží se v ní integrovat. To už jsou zásadní rozdíly (což vysvětluje, proč Trump získal hlasy 12% černochů a 45% Latinoameričanů). Rozdílná je také otázka hranic, a to jak z historických, tak z geografických důvodů. A konečně nesmíme zapomínat, že v konečném důsledku je to právě všeobecná mobilita vyvolaná expanzí kapitalistického systému, která je nejzásadnější příčinou sociálních patologií, jež zažíváme v důsledku imigrace.

Breizh-info.com: Obecněji řečeno, vítězství Donalda Trumpa odráží zásadní rozkol ve Spojených státech. Myslíte si, že by se země mohla v příštích desetiletích rozdělit?

Alain de Benoist: Je to skutečný problém. Ve Spojených státech jsme svědky návratu a prohlubování politické polarizace, na kterou jsme nebyli zvyklí. Hlasování demokratů v jižních

státech („dixiekraté“), které trvá z historických důvodů (Lincoln byl republikán), mělo dlouho za následek, že se programy demokratické a republikánské strany sblížily natolik, že jsou zejména pro zahraniční pozorovatele nerozlišitelné. Postupné přiklání Jihu k republikánům to však změnilo. Polarizace si vybrala svou daň a dnes už spolu demokraté a republikáni nemluví. Nyní existují dvě Ameriky, které k sobě necítí nic jiného než nenávisť. Ve střednědobém horizontu je možné cokoli, počínaje občanskou válkou v přezbrojených Spojených státech (kde je více ručních zbraní než obyvatel), což se mi zdá být ve Spojených státech mnohem pravděpodobnější než u nás. Již v týdnech před prezidentskými volbami se více než často objevovaly obavy z toho, co by se mohlo stát, kdyby Trump nebyl zvolen. Tyto vášně se nechystají opadnout. Trump by měl mít dobré bodyguardy...

Breizh-info.com: Nakonec je Trumpovo vítězství fackou pro kastu mainstreamových médií, která ve Francii i v zahraničí vedla kampaň Harrisové. Myslíte si, že tato nová porážka mediální třídy ji přiměje k novým přístupům a novým způsobům pohledu na vývoj světa, nebo ji ideologie jednou provždy zaslepila?

Alain de Benoist: Musím přiznat, že sledovat uštěpačné obličej, svráštělá obočí a pracné vysvětlování mistrů mediálního cirkusu, kteří už viděli, jak Kamala Harrisová po „těsných volbách“ přebírá Bílý dům, byla lahodná podívaná. Žádné varovné signály je nerozhodily a ani neúspěch Hillary Clintonové v roce 2016 jim nedal lekci! Nechápu, jak je vůbec možné, že Trump vyhrál. Ba co víc, nechápu, proč Trump vyhrál, ne navzdory, ale kvůli všemu, co jim na něm připadá odporné. Máte pravdu, tito lidé jsou slepí. Jsou slepí, protože žijí sami mezi sebou a nedokážou si uvědomit, že skutečný svět se stále méně shoduje s jejich zbožnými přáními. Jsou politicky, morálně, fyzicky i intelektuálně nenapravitelní. Tančí a řeční na palubě Titaniku a neuvědomují si, že se jejich svět hroutí a že ten příští bude ještě tvrdší. Chrástí rituálními frázemi – „populismus“, „nenávistné projevy“, „sytémový rasismus“, „toxická maskulinita“ – ale nikoho to nezajímá. Ať si blábolí, ať spí. Dějiny se píšou bez nich – jinde.

Původní rozhovor **Alain de Benoist : « Donald Trump était le candidat des classes populaires, c'est la raison pour laquelle il l'a emporté »** vyšel na stránkách Breizh-info.com 8. listopadu 2024.

Poznámka DP:

1] Geograf Christophe Guilluy **vydal** dvě knihy, v roce 2014 *La France périphérique* (Periferní Francie) a jen několik týdnů před vypuknutím protestů vyšla jeho kniha *No society. La fin de la classe moyenne occidentale* (Žádná společnost. Konec západní střední třídy). V obou knihách vysvětluje, že současná francouzská populace je rozdělena do tří skupin. První skupina je **vládnoucí vyšší třída**. Souzní s globalizací a skládá se z technokratů, politiků, vyšších státních úředníků, vedoucích zaměstnanců nadnárodních společností a novinářů pracujících pro mainstreamová média. Členové této třídy žijí v Paříži a ve velkých francouzských městech.

Druhá skupina žije na **předměstích** velkých měst a v *no-go* zónách (*Zones Urbaines Sensibles*, „citlivé městské oblasti“). Skládá se převážně z přistěhovalců. Tito lidé přímo či

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Alain de Benoist: „Donald Trump byl kandidátem dělnické třídy, proto vyhrál“ | 5

nepřímo slouží francouzské vládnoucí vyšší třídě. Jsou špatně placeni, ale dostávají vysokou vládní podporu a stále více žijí ve své vlastní kultuře a podle vlastních zvyků.

Třetí skupina je obrovská, jedná se o zbytek populace. Právě tato skupina se nazývá „**periferní Francie**“. Skládá se z nižších státních úředníků, současných i bývalých zaměstnanců dělnických profesí, řadových zaměstnanců, řemeslníků, drobných podnikatelů, obchodníků, zemědělců a nezaměstnaných.

Pro vládnoucí třídu nemá tato skupina žádný význam. Vnímá ji jako politováníhodné závaží a od jejích členů očekává jen to, že budou držet pusu a krok.

Zdroj: Guy Millière, **Nepokoje ve Francii: Konec v nedohlednu**. *Gatestone Institute*, 27. února 2019.